"Zar oni ne zabranjuju ono što je Allah dopustio pa i vi to smatrate zabranjenim, i dopuštaju ono što je Allah zabranio pa i vi to smatrate dozvoljenim?" "Da", rekao sam. "E to vam je njihovo obožavanje."

Od Adija b. Hatima, radijallahu anhu, prenosi se da je čuo Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, kako uči ovaj ajet: "Oni, pored Allaha, bogovima smatraju svećenike svoje i monahe svoje i Mesiha, sina Merjemina, a naređeno im je da se samo jednom Bogu klanjaju – nema boga osim Njega. On je vrlo visoko iznad onih koje oni Njemu ravnim smatraju", pa mu je rekao: "Mi ih, zaista, nismo obožavali." Poslanik reče: "Zar oni ne zabranjuju ono što je Allah dopustio, pa i vi to smatrate zabranjenim, i dopuštaju ono što je Allah zabranio, te i vi to smatrate dozvoljenim?" "Da", rekao je Hatim. "E to vam je njihovo obožavanje", objasnio mu je Poslanik.

[Vjerodostojan] [Hadis bilježi Tirmizi]

Kada je ovaj čestiti ashab čuo Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kako uči ajet u kojem nas Allah Uzvišeni obavještava da su židovi i kršćani uzeli svoje učenjake za božanstva, koji su im propisivali ono što Allah nije naredio, te su im se oni u tome pokoravali, nije odmah shvatio njegovo značenje, jer je mislio da je obožavanje usko vezano za činjenje sedžde i slično tome. Tad mu je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, objasnio da je njihovo obožavanje svećenika i monaha ustvari njihova poslušnost kada im zabrane ono što je Allah dozvolio i dozvoljavanje onoga što je Allah zabranio, suprotstavljajući se time Allahu i Njegovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem.

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/3384